NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
YVES BOT
prednesené 14. júla 2011 [1]

1. Smernica 2001/42/ES Európskeho parlamentu a Rady z 27. júna 2001 o posudzovaní účinkov určitých plánov a programov na životné prostredie [2] vyžaduje, aby určité plány a programy boli pred svojím prijatím predmetom posudzovania vplyvov na životné prostredie. Toto posudzovanie zo strany orgánu zodpovedného za vypracovanie plánu zahŕňa konzultáciu s verejnosťou a subjektmi, ktoré sú zodpovedné za životné prostredie.

2. Návrh na začatie prejudiciálneho konania bol podaný v rámci sporu medzi na jednej strane Seaport (NI) Ltd a Magherafelt district Council a i. a na druhej strane Department of the Environment for Northern Ireland (ministerstvo životného prostredia) vo veci konzultačného postupu, ktorý bol vedený v rámci vypracovania návrhov regionálnych rozvojových plánov v Severnom Írsku.

3. V tomto návrhu bol Súdny dvor vyzvaný, aby spresnil dve z pravidiel súvisiacich s uplatňovaním konzultačného postupu. Prvé pravidlo, uvedené v článku 6 ods. 3 smernice, sa týka určenia orgánov, s ktorým treba konzultovať. V tejto veci je totiž Department of the Environment for Northern Ireland orgánom zodpovedným za predmetný plán a zároveň orgánom určeným vnútroštátnymi právnymi predpismi na účely konzultačného postupu. V dôsledku toho vzniká otázka, či v takej situácii, o akú ide vo veci samej, je členský štát povinný určiť nový orgán, s ktorým treba konzultovať a ktorý je odlišný a nezávislý od prvého uvedeného orgánu.

4. Druhé pravidlo, uvedené v článku 6 ods. 2 smernice, sa týka lehoty stanovenej na účely konzultačného postupu. Vzniká otázka, či túto lehotu môže v každom jednotlivom prípade stanoviť orgán zodpovedný za plán alebo program alebo či je nevyhnutné, aby bola stanovená v právnych predpisoch preberajúcich smernicu.

5. Z dôvodov, ktoré rozoberiem, sa domnievam, že správne a užitočné uplatnenie smernice vyžaduje, aby v takej situácii, o akú ide vo veci samej, členský štát určil nový konzultačný orgán, ktorý je odlišný a nezávislý od orgánu zodpovedného za vypracovanie plánu. Naopak, podľa môjho názoru nič nebráni tomu, aby vnútroštátne predpisy stanovili, že lehotu stanovenú na účely konzultačného postupu v každom jednotlivom prípade spresní orgán zodpovedný za plán, avšak pod podmienkou,

1 — Jazyk prednesu: francúzština.

2 — Ú. v. ES L 197, s. 30; Mim. vyd. 15/006, s. 157, ďalej len „smernica“.

že táto lehota je postačujúca na to, aby konzultovaným orgánom a verejnosti poskytla skutočnú príležitosť vyjadriť svoje stanovisko k návrhu plánu.

I — Právny rámec

A — *Smernica*

6. Základný cieľ smernice 2001/42, ako vyplýva z článku 1 tejto smernice, spočíva v tom, aby plány a programy, ktoré môžu mať významný vplyv na životné prostredie, podliehali pri ich vypracovávaní a pred ich prijatím posudzovaniu vplyvov na životné prostredie. Normotvorca Únie teda zamýšľa zabezpečiť vysokú úroveň ochrany životného prostredia v súlade s článkom 174 ES a článkom 37 Charty základných práv a slobôd Európskej únie.

7. Smernica definuje minimálny rámec posudzovania vplyvov na životné prostredie, ktorý členským štátom prenecháva vymedzenie podmienok postupu s ohľadom na zásadu subsidiarity. [3]

3 — Odôvodnenie č. 8 smernice.

8. V súlade s článkom 2 písm. b) smernice posudzovanie vplyvov na životné prostredie zahŕňa prípravu správy o vplyvoch na životné prostredie (uvádzajúcej možné významné vplyvy na životné prostredie a primerané alternatívy), ako aj uskutočnenie konzultácií s orgánmi poverenými v záležitostiach životného prostredia, s verejnosťou a inými členskými štátmi v prípade významných cezhraničných vplyvov. Správa o vplyvoch na životné prostredie a výsledky konzultácií sa zohľadnia pred prijatím plánu alebo programu. Akonáhle sa plán alebo program prijme, orgány poverené v záležitostiach životného prostredia, verejnosť, ako aj konzultovaný členský štát sú informované, pričom sa im poskytnú relevantné informácie.

9. Konzultačný postup je zakotvený v článku 6 smernice. Toto ustanovenie znie:

„1. Návrh plánu alebo programu a environmentálna správa [správa o vplyvoch na životné prostredie – *neoficiálny preklad*] vypracovaná v súlade s článkom 5 sa sprístupní orgánom uvedeným v odseku 3 tohto článku a verejnosti.

2. Orgány uvedené v odseku 3 a verejnosť uvedená v odseku 4 dostanú včasnú a účinnú príležitosť vyjadriť svoje stanovisko k návrhu plánu alebo programu a k sprievodnej environmentálnej správe vo vhodnom čase pred schválením plánu alebo programu alebo ich postúpeniu na legislatívne konanie [Orgánom uvedeným v odseku 3 a verejnosti uvedenej v odseku 4 sa včas poskytne skutočná príležitosť, aby v primeraných lehotách vyjadrili svoje stanovisko k návrhu plánu alebo programu a k sprievodnej správe o vplyvoch

na životné prostredie pred prijatím plánu alebo programu alebo jeho postúpením na legislatívne konanie – *neoficiálny preklad*].

3. Členské štáty určia orgány pre porady, ktoré sú z dôvodu svojej špecifickej environmentálnej zodpovednosti pravdepodobne zainteresované v environmentálnych účinkoch vykonávania plánov a programov [Členské štáty určia orgány, s ktorými treba konzultovať a ktorých sa z dôvodu ich osobitnej zodpovednosti v oblasti životného prostredia môžu týkať vplyvy na životné prostredie vyplývajúce z vykonávania plánov a programov – *neoficiálny preklad*].

4. Členské štáty identifikujú verejnosť na účely odseku 2, vrátane zainteresovanej verejnosti, alebo pravdepodobne zainteresovanej verejnosti porady [dotknutej alebo potenciálne dotknutej verejnosti – *neoficiálny preklad*] alebo verejnosti majúcej záujem na veci rozhodovanej podľa tejto smernice…

5. O podrobnostiach zabezpečenia informovanosti úradov a verejnosti a porád s nimi rozhodnú členské štáty [Podrobnosti týkajúce sa informovanosti a konzultácií s orgánmi a verejnosťou stanovia členské štáty – *neoficiálny preklad*].“

B — *Prebratie smernice do vnútroštátneho právneho poriadku*

10. Smernica bola prebratá nariadením o posudzovaní vplyvov určitých plánov a programov na životné prostredie z roku 2004 [Environmental Assessment of Plans and Programmes Regulations (Northern Ireland) 2004, ďalej len „nariadenie z roku 2004“].

11. Článok 4 nariadenia z roku 2004 preberá článok 6 ods. 3 smernice týkajúci sa určenia konzultačných orgánov. Tento článok 4 znie:

„1. S výhradou odseku 2 je Department of the Environment for Northern Ireland… na účely tohto nariadenia konzultačným orgánom.

2. Ak je Department of the Environment for Northern Ireland v určitom okamihu orgánom zodpovedným za plán alebo program, nesmie v tomto istom čase vykonávať funkcie konzultačného orgánu stanovené v nariadení [z roku 2004], pokiaľ ide o tento plán alebo tento program...“

12. Článok 12 nariadenia z roku 2004 preberá článok 6 ods. 2 smernice týkajúci sa lehôt stanovených na účely konzultačného postupu. Tento článok 12 stanovuje:

„1. Každý návrh plánu alebo programu, ku ktorému bola vypracovaná správa o vplyvoch na životné prostredie… a sprievodná správa o vplyvoch na životné prostredie…, sú sprístupnené konzultačnému orgánu a verejnosti v súlade s nasledujúcimi ustanoveniami tohto článku.

2. Zodpovedný orgán zašle kópiu relevantných dokumentov konzultačnému orgánu v čo najkratšej lehote po ich vypracovaní a vyzve ho, aby v stanovenej lehote vyjadril k relevantným dokumentom svoje stanovisko.

3. Zodpovedný orgán musí tiež:

a) v lehote štrnástich dní po vypracovaní relevantných dokumentov v súlade s odsekom 5 uverejniť alebo zabezpečiť uverejnenie oznámenia s uvedením:

i) názvu plánu, programu alebo zmeny;

ii) adresy (ktorá môže obsahovať internetovú stránku), na ktorej sa možno oboznámiť s kópiou relevantných dokumentov alebo na ktorej možno túto kópiu získať;

iii) výzvy na vyjadrenie stanovísk k relevantným dokumentom;

iv) adresy, na ktorú môžu byť zaslané stanoviská, a lehoty na zaslanie týchto stanovísk;

b) uchovávať kópiu relevantných dokumentov, ktorá je verejnosti prístupná k nahliadnutiu v jeho sídle, a to v bežných úradných hodinách a bezplatne, a

c) uverejniť kópiu relevantných dokumentov na internetovej stránke orgánu.

4. Lehoty uvedené v odseku 2 a v odseku 3 písm. a) bode iv) musia byť stanovené tak, aby zaručili, že adresáti výzvy budú mať skutočnú príležitosť včas vyjadriť svoje stanovisko k relevantným dokumentom.

…“

II — Skutkový stav a konanie vo veci samej

13. V čase skutkových okolností sporu vo veci samej tvorili Department of the Environment for Northern Ireland štyri agentúry, medzi ktoré patrí útvar pre plánovanie a útvar pre životné prostredie a národné dedičstvo [4].

14. V priebehu prípravy návrhov „Northern Area Plan 2016“ a „Magherafelt Area Plan 2015“ útvar pre plánovanie úzko spolupracoval s útvarom pre životné prostredie a národné dedičstvo. Posledný uvedený útvar poskytol informácie, ako aj stanovisko k obsahu predmetných návrhov.

15. Na účely konzultačného postupu Department of the Environment for Northern Ireland zaslalo návrh „Northern Area Plan 2016“ a správu o vplyvoch na životné prostredie

4 — Tieto dve agentúry nemajú vlastnú právnu subjektivitu, avšak majú vlastných zamestnancov, ako aj administratívne zdroje a vlastné priestory.

verejnosti, ako aj svojmu útvaru pre životné prostredie a národné dedičstvo a iným verejným orgánom. Lehota na predloženie pripomienok bola stanovená na osem týždňov. Department of the Environment for Northern Ireland dostalo zo strany verejnosti 5 250 pripomienok týkajúcich sa návrhu plánu, ako aj 4 pripomienky týkajúce sa správy o vplyvoch na životné prostredie. V rámci týchto pripomienok 49 pripomienok pochádzalo zo strany spoločnosti Seaport (NI) Ltd, z ktorých jedna súvisí s obsahom tejto správy a s vedením posudzovania vplyvov na životné prostredie.

16. Pokiaľ ide o návrh „Magherafelt Area Plan 2015" a správu o vplyvoch na životné prostredie, tie boli poskytnuté útvaru pre životné prostredie a národné dedičstvo, ako aj iným dotknutým subjektom. Department of the Environment for Northern Ireland ich vyzvalo k tomu, aby v lehote šiestich týždňov formulovali svoje pripomienky. Dostalo približne 5 300 pripomienok týkajúcich sa návrhu plánu a 5 pripomienok týkajúcich sa správy o vplyvoch na životné prostredie.

17. V priebehu novembra a decembra 2005 spoločnosť Seaport (NI) Ltd, ako aj Magherafelt district Council a i. podali na High Court of Justice in Northern Ireland (Spojené kráľovstvo) žalobu, lebo sa domnievali, že posudzovanie vplyvov na životné prostredie týkajúce sa predmetných návrhov plánov nebolo vykonané v súlade s ustanoveniami smernice.

18. V každom z oboch týchto konaní High Court of Justice in Northern Ireland rozhodol, že článok 4 nariadenia z roku 2004 nesprávne prebral požiadavku uloženú v článku 6 ods. 3 smernice, aby bol určený nový konzultačný orgán, keďže Department of the Environment for Northern Ireland je rovnako orgánom zodpovedným za plán. Zastával tiež názor, že článok 12 nariadenia z roku 2004 náležite neprebral ustanovenia článku 6 ods. 2 smernice, lebo nestanovil osobitnú lehotu, v akej sa musia pripomienky predložiť.

19. Department of the Environment for Northern Ireland podalo opravný prostriedok na Court of Appeal in Northern Ireland (Spojené kráľovstvo).

III — Prejudiciálne otázky

20. Court of Appeal in Northern Ireland, ktorý zastával názor, že na účely rozhodnutia o tomto spore je nevyhnutný výklad práva Únie, rozhodol položiť Súdnemu dvoru tieto tri prejudiciálne otázky:

„1. Má sa smernica... vykladať tak, že v prípade, ak vnútroštátny orgán, ktorý vypracúva plán, na ktorý sa vzťahuje článok 3, je sám osebe orgánom so všeobecnou

pôsobnosťou v oblasti životného prostredia v členskom štáte, môže členský štát odmietnuť určiť na základe článku 6 ods. 3 orgán, s ktorým treba konzultovať na účely článkov 5 a 6?

2. Má sa smernica vykladať tak, že v prípade, ak orgán, ktorý vypracúva plán, na ktorý sa vzťahuje článok 3, je sám osebe tiež orgánom so všeobecnou pôsobnosťou v oblasti životného prostredia v členskom štáte, je tento členský štát povinný zabezpečiť existenciu konzultačného orgánu, ktorý musí byť určený a ktorý je odlišný od tohto orgánu?

3. Má sa smernica vykladať v tom zmysle, že požiadavku stanovenú v článku 6 ods. 2, aby bola orgánom uvedeným v článku 6 ods. 3 a verejnosti uvedenej v článku 6 ods. 4 včas poskytnutá skutočná príležitosť, aby ‚vo vhodnom čase [v primeranej lehote – *neoficiálny preklad*]' vyjadrili svoje stanovisko, možno prebrať prostredníctvom pravidiel, ktoré stanovujú, že orgán zodpovedný za vypracovanie plánu stanoví lehotu v každom jednotlivom prípade, kedy sa majú vyjadriť stanoviská, alebo musia pravidlá preberajúce smernicu samy osebe vymedziť lehotu alebo rôzne lehoty pre rôzne okolnosti, v priebehu ktorých možno takéto stanoviská vyjadriť?"

IV — Moja analýza

A — *O prvej a druhej otázke*

21. Svojimi prvými dvomi otázkami sa vnútroštátny súd Súdneho dvora pýta, či sa článok 6 ods. 3 smernice musí vykladať v tom zmysle, že na účely konzultačného postupu je členský štát povinný určiť nový orgán poverený v záležitostiach životného prostredia, pokiaľ orgánom uvedeným na tento účel vo vnútroštátnych právnych predpisoch je len orgán zodpovedný za vypracovanie dotknutého plánu alebo programu. Prípadne sa vnútroštátny súd Súdneho dvora pýta, či tento nový orgán musí byť odlišný od orgánu zodpovedného za vypracovanie plánu alebo programu.

22. Vláda Spojeného kráľovstva a dánska vláda, ako aj Európska komisia navrhujú odpovedať na prvé dve otázky záporne.

23. Vláda Spojeného kráľovstva a dánska vláda sa v podstate domnievajú, že smernica

vykonáva minimálnu harmonizáciu postupov posudzovania vplyvov na životné prostredie. Členské štáty teda nie sú povinné vytvárať nový subjekt, ktorý by bol odlišný a nezávislý od subjektu uvedeného vo vnútroštátnych právnych predpisoch. V prejednávanej veci spolupráca útvarov životného prostredia a plánovania Department of the Environment for Northern Ireland umožnila dosiahnuť výsledky stanovené v smernici, tak pokiaľ ide o transparentnosť rozhodovania, ako aj o úplnosť a spoľahlivosť údajov o životnom prostredí. Z dôvodu zodpovednosti, ktorá mu prináleží, Department of the Environment for Northern Ireland dbá o to, aby boli náležite zohľadnené vplyvy plánu na životné prostredie a aby neboli zohľadnené súkromné záujmy na úkor verejného záujmu.

24. Komisia upozorňuje na existujúce odlišnosti v rámci administratívneho usporiadania členských štátov. Niektoré štáty sú schopné určiť niekoľko orgánov na účely konzultačného postupu. Pre iné členské štáty, ako je Luxemburské veľkovojvodstvo alebo Maltská republika, je naopak vzhľadom na ich veľkosť zložité určiť nový orgán, ktorý by zodpovedal požiadavkám stanoveným v článku 6 ods. 3 smernice. Komisia okrem toho uvádza, že nič v znení smernice nenasvedčuje tomu, že by v takom prípade, o aký ide vo veci samej, musel členský štát určiť nový orgán. Ak by to tak bolo, Komisia poznamenáva, že takto umelo vytvorený subjekt by nebol schopný poskytovať užitočné informácie.

25. S pripomienkami poskytnutými v rámci tohto konania sa nestotožňujem. Z dôvodov, ktoré rozoberiem, zastávam názor, že členský štát sa v takej situácii, o akú ide vo veci samej, nemôže zbaviť povinností, ktoré mu prináležia na základe článku 6 ods. 3 smernice, z dôvodu, že orgán zodpovedný za vypracovanie plánu je tiež orgánom, ktorý je určený vnútroštátnymi právnymi predpismi na účely konzultačného postupu. V takej situácii sa domnievam, že správne a užitočné uplatnenie smernice vyžaduje, aby tento členský štát určil nový konzultačný orgán, ktorý je odlišný a nezávislý od prvého uvedeného orgánu.

26. Toto posúdenie je založené na povahe a rozsahu konzultačného postupu stanoveného normotvorcom Únie, ako aj na cieľoch, ktoré tento normotvorca sleduje.

27. Konzultačný postup uvedený v článku 6 smernice má zaručiť právo každého na to, aby žil v životnom prostredí, ktoré je spôsobilé zabezpečiť jeho zdravie a blahobyt, a to v súlade s článkom 174 ES a článkom 37 Charty základných práv Európskej únie.

28. Zakotvuje tak právo každého zúčastniť sa na rozhodovacích procesoch, pokiaľ ide o procesy, ktoré majú vplyv na životné

prostredie. V tejto súvislosti normotvorca Únie vychádzal z povinností, ktoré prislúchajú Únii v rámci Dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia, t. j. tzv. „Aarhuského dohovoru“ [5]. Pripomínam, že cieľom Aarhuského dohovoru je zaručiť právo verejnosti zúčastniť sa na rozhodovaní v oblasti životného prostredia, najmä pokiaľ ide o plány a programy týkajúce sa životného prostredia. [6] Konzultácia však nie je len právom. Je tiež povinnosťou chrániť a zlepšovať kvalitu životného prostredia tým, že sa vyjadria obavy, že bude orgánom zodpovedným za vypracovanie plánov poskytnutá pomoc pri náležitom zohľadnení týchto obáv a že sa prijmú najlepšie rozhodnutia.

29. Všetky ustanovenia smernice svedčia o vôli normotvorcu Únie tieto práva dodržiavať. Normotvorca Únie stanoví procesný rámec, ktorý v každej fáze vypracovania a prijatia plánu umožňuje zabezpečiť skutočné zohľadnenie environmentálnych obáv orgánov a osôb, ktoré sú dotknuté vplyvmi týchto návrhov. Cieľom je najmä zabezpečiť komplexnosť a spoľahlivosť informácií poskytnutých na účely posudzovania vplyvov na životné prostredie. [7]

30. Ku konzultácii s orgánmi dochádza od prvých fáz vypracúvania plánu, a to až do jeho prijatia. Tieto orgány sú totiž najprv vypočuté, pokiaľ ide o nevyhnutnosť vykonať posudzovanie vplyvov na životné prostredie pre predmetný plán (článok 3 ods. 6 smernice). Orgány sa musia následne vyjadriť k rozsahu a úrovni podrobnosti informácií, ktoré musia byť obsiahnuté v správe o vplyvoch na životné prostredie (článok 5 ods. 4 smernice). Napokon musia vyjadriť svoje stanovisko k tejto správe, ako aj k návrhu plánu alebo programu (článok 6 ods. 2 smernice).

31. Samotnou podstatou konzultačného postupu je teda získať vysvetľujúce stanovisko od orgánu, ktorý má právomoc v oblasti životného prostredia a ktorého sa osobitne priamo týkajú vplyvy plánu na životné prostredie. Tento postup musí umožniť získať v každej fáze názor, a to nielen pokiaľ ide o nevyhnutnosť posudzovania vplyvov na životné prostredie, ale tiež pokiaľ ide o samotný obsah správy o vplyvoch na životné prostredie a návrh plánu. Orgán určený na účely konzultácie musí byť teda schopný poskytnúť aktuálne a užitočné informácie. Musí byť tiež schopný kritizovať vykonané posúdenia

5 — Dohovor podpísaný 25. júna 1998 a schválený v mene Európskeho spoločenstva rozhodnutím Rady 2005/370/ES zo 17. februára 2005 o uzavretí v mene Európskeho spoločenstva Dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia (Ú. v. EÚ L 124, s. 1).

6 — Článok 7 Aarhuského dohovoru.

7 — Odôvodnenie č. 15 smernice.

a prijaté riešenia orgánov zodpovedných za vypracovanie plánu a na základe svojich znalostí a svojich právomocí navrhnúť zmeny a náhradné riešenia.

32. Týmto orgánom teda môže byť len subjekt, ktorý je odlišný a nezávislý od orgánu plánovania, čo je jedinou zárukou spoľahlivosti a účinnosti konzultačného postupu. Ako uvádza Komisia vo svojich pripomienkach, „orgán nemôže zjavne vykonávať konzultáciu sám so sebou“. Rovnako ako jednotlivec nemôže byť sudcom a účastníkom konania, nemožno s verejným orgánom konzultovať o vplyvoch plánu, ktorý sám vypracoval.

33. Pripustenie opaku by podľa môjho názoru zbavilo konzultačný postup akéhokoľvek potrebného účinku a narušilo by sledovanie cieľov stanovených normotvorcom Únie.

34. Department of the Environment for Northern Ireland totiž nemôže rovnakým spôsobom, ako vypracúva svoj plán, vyjadrovať konštruktívnu kritiku voči svojmu návrhu a navrhovať iné náhradné riešenia, než sú riešenia, ktoré už prijal. Okrem toho, aj keď je skutočne jedným z orgánov, ktorý má najlepšie predpoklady chrániť záujmy ochrany životného prostredia, nič to nemení na tom, že musí mať možnosť zohľadniť stanoviská a obavy, ktoré môžu vyjadriť napríklad špecializovanejšie inštitúcie alebo miestne orgány dotknuté vplyvmi plánu z dôvodu jeho zemepisnej pôsobnosti. V tejto súvislosti je zaujímavé uviesť, že právomoci Department of the Environment for Northern Ireland nezabránili tomu, aby dotknutá verejnosť predložila viac ako 5 250 pripomienok k návrhu „Northern Area Plan 2016“ a viac ako 5 300 pripomienok k návrhu „Magherafelt Area Plan 2015“. Department of the Environment for Northern Ireland sa teda nemôže zbaviť povinnosti konzultovať s iným orgánom povereným v záležitostiach životného prostredia, pretože v opačnom prípade by bola smernica zbavená jedného zo svojich podstatných prvkov.

35. Na účely zabezpečenia správneho a užitočného uplatnenia smernice sa mi teda zdá ako nevyhnutné, aby v takej situácii, o akú ide vo veci samej, členský štát v súlade s článkom 6 ods. 3 smernice určil nový orgán na účely konzultačného postupu, ktorý je odlišný a nezávislý od orgánu zodpovedného za vypracovanie plánu.

36. Podľa môjho názoru takáto povinnosť neukladá neprekonateľnú záťaž členským štátom, ktoré z dôvodu svojej veľkosti nemajú rozsiahlu sieť verejných orgánov pôsobiacich v oblasti životného prostredia.

37. Znenie článku 6 ods. 3 je totiž široké. V súlade s článkom 6 ods. 5 smernice ponecháva členským štátom širokú mieru voľnej úvahy pri organizácii konzultačného postupu v oblasti životného prostredia. [8]

38. Z bodu 7.11 usmernení Komisie [9] totiž vyplýva, že členské štáty sa môžu rozhodnúť, že určia vládne alebo verejné orgány, ktoré pôsobia na národnej, regionálnej alebo miestnej úrovni. Môže ísť o také orgány, ktoré sú dotknuté vplyvmi vykonávania plánu na životné prostredie, ako sú inšpekcie životného prostredia, výskumné inštitúcie, ktoré vykonávajú práce verejnej povahy, alebo útvary vlády. V súlade s bodom 7.15 usmernení môže ísť aj o také orgány, ktoré majú všeobecnejšiu pôsobnosť v oblasti životného prostredia, ako sú „miestne orgány v blízkosti".

39. Členské štáty môžu tiež voľne určiť spôsob určenia konzultačných orgánov. Podľa usmernení môžu byť tieto orgány určené v rámci preberacích právnych predpisov, čo je prípad prejednávanej veci. Členské štáty môžu rovnako uprednostniť prístup podľa jednotlivých prípadov, ktorý im umožní zohľadniť obsah plánu alebo programu. [10] V takomto prípade môže členský štát skutočne zohľadniť totožnosť orgánu zodpovedného za plán, aby na účely predmetného posudzovania vplyvov na životné prostredie určil nový konzultačný orgán.

40. Tak znenie článku 6 ods. 3 smernice, ako aj jeho výklad poskytnutý Komisiou umožňujú zastávať názor, že členské štáty disponujú voľnou úvahou postačujúcou na prijatie postupu, ktorý môže zabezpečiť užitočné a správne uplatnenie smernice. V takej situácii, o akú ide vo veci samej, sa domnievam, že Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska môže tento cieľ dosiahnuť tým, že na účely predmetného konzultačného postupu určí napríklad miestny orgán, ktorého sa môžu týkať vplyvy plánu na životné prostredie. [11]

41. Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti sa teda domnievam, že článok 6 ods. 3 smernice sa musí vykladať v tom zmysle, že ak orgán zodpovedný za plán je aj orgánom, ktorý je určený vnútroštátnymi právnymi predpismi na účely konzultačného postupu, členský

8 — Pozri tiež odôvodnenie č. 5 smernice.

9 — Usmernenia týkajúce sa uplatňovania smernice, ďalej len „usmernenia".

10 — Body 7.13 až 7.15 usmernení.

11 — V tejto súvislosti vnútroštátny súd zdôrazňuje, že iné verejné orgány v Severnom Írsku majú normatívnu právomoc, ktoré súvisia s osobitnými aspektmi životného prostredia.

štát je povinný určiť nový konzultačný orgán, ktorý musí byť odlišný a nezávislý od prvého uvedeného orgánu.

B — *O tretej otázke*

42. Svojou treťou otázkou sa vnútroštátny súd Súdneho dvora pýta, či článok 6 ods. 2 smernice bráni tomu, aby orgán zodpovedný za vypracovanie plánu spresnil v každom jednotlivom prípade lehotu stanovenú na účely konzultačného postupu.

43. V konaní vo veci samej totiž High Court of Justice in Northern Ireland zastával názor, že v súlade so zásadou právnej istoty musia mať členské štáty povinnosť túto lehotu spresniť v rámci preberacích právnych predpisov a nemôžu na orgán zodpovedný za prípravu plánu preniesť zodpovednosť stanoviť túto lehotu v každom jednotlivom prípade.

44. Vláda Spojeného kráľovstva tvrdí, že lehoty poskytnuté na účely konzultačného postupu nemusia byť nevyhnutne definované v rámci preberacích právnych predpisov. Komisia zastáva názor, že nič v znení smernice ani nijaká iná právna zásada od členských štátov nevyžadujú, aby v rámci svojho preberacieho právneho predpisu stanovili presnú lehotu na účely konzultačného postupu. Postačuje, aby táto lehota bola určená v okamihu konzultácie.

45. Podobne ako vláda Spojeného kráľovstva a Komisia zastávam názor, že článok 6 ods. 2 smernice nebráni takým vnútroštátnym právnym predpisom, ako sú tie, o ktoré ide vo veci samej, ktoré stanovujú, že lehotu určenú na účely konzultačného postupu v každom jednotlivom prípade spresní orgán zodpovedný za plán alebo program. Môj názor vychádza z nasledujúcich dôvodov.

46. Ako je známe, smernica nevykonáva vyčerpávajúcu harmonizáciu postupov posudzovania vplyvov na životné prostredie a osobitne konzultačného postupu. Ako vyplýva z odôvodnenia č. 8 a z článku 6 ods. 5 smernice, normotvorca Únie teda zamýšľal stanoviť minimálny rámec, pričom na členských štátoch ponechal, aby vymedzili podrobnosti týkajúce sa konzultácie s orgánmi a verejnosťou.

47. Pokiaľ ide o lehotu stanovenú na účely konzultačného postupu, normotvorca Únie v článku 6 ods. 2 smernice len spresňuje, že táto lehota musí byť „vhodná [primeraná – *neoficiálny preklad*]“ na to, aby bola konzultovaným orgánom a verejnosti poskytnutá „účinná [skutočná – *neoficiálny preklad*]

príležitosť“ na vyjadrenie ich stanoviska. [12] Smernica teda ponecháva na členských štátoch, aby posúdili spôsob, akým treba toto ustanovenie prebrať do vnútroštátneho právneho poriadku. [13] Nič nebráni tomu, aby sa členský štát rozhodol, že orgánu zodpovednému za predmetný plán uloží, aby stanovil lehotu, v rámci ktorej sa musia podať stanoviská, pokiaľ táto lehota spĺňa podmienky uvedené v článku 6 ods. 2 smernice. [14]

48. Toto riešenie má výhodu spočívajúcu v tom, že prílišnej nepružnosti postupu sa zabráni tým, že orgán zodpovedný za plán má možnosť stanoviť lehotu, ktorá môže zohľadniť povahu plánu, jeho rozsah a komplexnosť. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že pôsobnosť smernice je mimoriadne široká, pretože podľa článku 3 tejto smernice sa vzťahuje na rôzne odvetvia činností, ako je odvetvie poľnohospodárstva, energetiky, priemyslu, komunikácie alebo turistiky. Okrem rozmanitosti vypracovaných plánov každý plán podľa môjho názoru vykazuje špecifické charakteristiky a v dôsledku toho si zasluhuje osobitné preskúmanie v primeranej lehote. Zdá sa mi však, že orgán zodpovedný za plán má v tejto súvislosti najlepšie predpoklady na určenie tejto lehoty.

49. Okrem toho je zrejmé, že uvedené riešenie nie je v rozpore so zásadou právnej istoty, lebo orgán zodpovedný za plán uvedie lehotu na konzultáciu pri zverejnení návrhu plánu a správy o vplyvoch na životné prostredie, a to v súlade so znením článku 6 ods. 2 smernice.

50. V tejto veci konštatujem, že Department of the Environment for Northern Ireland stanovilo v súlade s článkom 12 nariadenia z roku 2004 lehotu ôsmich týždňov pre návrh „Northern Area Plan 2016“ a lehotu šiestich týždňov pre návrh „Magherafelt Area Plan 2015“. Zdá sa, že tieto lehoty sú postačujúce, keďže konzultovaným orgánom a verejnosti umožnili predložiť viac ako 5 250 pripomienok, pokiaľ ide o prvý návrh, a viac ako 5 300 pripomienok, pokiaľ ide o druhý návrh. Ako vláda Spojeného kráľovstva zdôrazňuje vo svojich pripomienkach, pokiaľ sa podľa vnútroštátneho práva konzultačné orgány alebo verejnosť domnievajú, že stanovená lehota je príliš krátka, možno požiadať o predĺženie, a ak je takéto predĺženie odmietnuté, možno

12 — Pozri tiež odôvodnenie č. 15 smernice, v ktorom sa uvádza, že uvedená lehota musí byť „vhodná [primeraná – *neoficiálny preklad*]“, aby poskytla dostatočný čas na konzultácie vrátane vyjadrenia stanovísk.

13 — Pozri napríklad článok 14 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES z 23. októbra 2000, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva (Ú. v. ES L 327, s. 1; Mim. vyd. 15/005, s. 275), podľa ktorého „Členské štáty poskytnú aspoň šesť mesiacov na podanie písomných pripomienok k [referenčným] dokumentom, aby sa umožnila aktívna účasť a konzultácie“.

14 — V tejto súvislosti je zaujímavé poznamenať, že článok 6 Aarhuského dohovoru, uplatniteľný na účasť verejnosti, pokiaľ ide o plány, programy a politiky týkajúce sa životného prostredia, v odseku 3 stanovuje, že „procesy účasti verejnosti budú zahŕňať primeraný časový rámec pre jednotlivé fázy, ktorý poskytne dostatočný čas pre informovanie verejnosti... a pre verejnosť možnosť pripraviť sa a účinne sa zúčastňovať na rozhodovacom procese o životnom prostredí“.

začať konanie týkajúce sa súdneho preskúmania z dôvodu, že poskytnutá lehota je na účely konzultácie nepostačujúca.

51. Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti zastávam názor, že článok 6 ods. 2 smernice nebráni vnútroštátnym právnym predpisom, ktoré stanovujú, že lehotu stanovenú na účely konzultačného postupu spresní v každom jednotlivom prípade orgán zodpovedný za plán alebo program, a to pod podmienkou, že táto lehota bude postačujúca na to, aby konzultovaným orgánom a verejnosti poskytla skutočnú príležitosť vyjadriť svoje stanovisko k návrhu plánu alebo programu, ako aj k správe o vplyvoch na životné prostredie.

V — Návrh

52. Vzhľadom na predchádzajúce úvahy navrhujem Súdnemu dvoru, aby na prejudiciálne otázky, ktoré položil Court of Appeal in Northern Ireland, odpovedal takto:

„1. Článok 6 ods. 3 smernice 2001/42/ES Európskeho parlamentu a Rady z 27. júna 2001 o posudzovaní účinkov určitých plánov a programov na životné prostredie sa má vykladať v tom zmysle, že ak orgán zodpovedný za plán je aj orgánom, ktorý je určený vnútroštátnymi právnymi predpismi na účely konzultačného postupu, členský štát je povinný určiť nový konzultačný orgán, ktorý musí byť odlišný a nezávislý od prvého uvedeného orgánu.

2. Článok 6 ods. 2 smernice 2001/42 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnym právnym predpisom, ktoré stanovujú, že lehotu stanovenú na účely konzultačného postupu spresní v každom jednotlivom prípade orgán zodpovedný za plán alebo program, a to pod podmienkou, že táto lehota bude postačujúca na to, aby konzultovaným orgánom a verejnosti poskytla skutočnú príležitosť vyjadriť svoje stanovisko k návrhu plánu alebo programu, ako aj k správe o vplyvoch na životné prostredie."